

Τα αναποδογυρισμένα ποντίκια

του Ρόαλντ Ντάλ

Μια φορά κι ένα καιρό ζούσε ένας γεροντάκος 87 χρονών που τον έλεγαν κυρ-Ανέστη. Ήταν πάντα σ' όλη του τη ζωή ένας ήσυχος άνθρωπος που με κανένα δεν μάλωνε. Ήτανε πολύ φτωχός μα και πολύ ευτυχισμένος.

Μια μέρα ο κυρ-Ανέστης ανακάλυψε ότι είχε ποντίκια στο σπίτι του. Στην αρχή δεν τον ένοιασε και τόσο. Αλλά τα ποντίκια άρχισαν να γίνονται ολοένα και πιο πολλά. Άρχισαν να τον ενοχλούν. Συνέχισαν να πολλαπλασιάζονται ώσπου έφτασε μια στιγμή που δεν μπορούσε πια ν' αντέξει άλλο.

“Αυτό το πράγμα έχει παραγίνει”, είπε. “Αυτό έχει πια ξεπεράσει τα όρια της υπομονής”. Βγήκε λοιπόν από το σπίτι του, πήρε τη στράτα και πήγε σ' ένα μαγαζί και αγόρασε μερικές ποντικοπαγίδες, ένα κομμάτι τυρί και λίγη κόλλα.

Όταν γύρισε σπίτι, άλειψε την κόλλα κάτω από τις ποντικοπαγίδες και τις κόλλησε στο ταβάνι. Έβαλε με προσοχή το δόλωμα και τις κανόνισε να κλείσουν μόλις τα ποντίκια δοκίμαζαν να φάνε τα κομματάκια το τυρί.

Το βράδυ, όταν τα ποντίκια βγήκαν από τις τρύπες τους και είδανε τις ποντικοπαγίδες στο ταβάνι, βρήκαν το πράγμα πολύ αστείο. Περπάτησαν ένα γύρο στο πάτωμα, σπρώχνοντας το ένα τ' άλλο και σηκώνοντας ψηλά τα μπροστινά τους ποδαράκια δείχνοντας το ταβάνι και ξεσπώντας σε τρανταχτά γέλια. Ήτανε πράγματι πολύ αστείο να βλέπεις ποντικοπαγίδες κολλημένες στο ταβάνι.

Όταν ο κυρ-Ανέστης ξύπνησε το πρωί και είδε ότι δεν είχαν πιαστεί καθόλου ποντίκια στις ποντικοπαγίδες, χαμογέλασε αλλά δεν είπε τίποτα.

Πήρε μια καρέκλα κι άλειψε κόλλα κάτω από τα πόδια της και την κόλλησε ανάποδα στο ταβάνι, κοντά στις ποντικοπαγίδες. Το ίδιο έκανε και με το

τραπέζι, την τηλεόραση και το κομοδίνο. Πήρε όλα τα πράγματα που ήταν στο πάτωμα και τα κόλλησε ανάποδα στο ταβάνι. Κόλλησε ακόμα και ένα μικρό χαλάκι εκεί απάνω.

Το επόμενο βράδυ, όταν τα ποντίκια ξαναβγήκαν από τις τρύπες τους, εξακολουθούσαν να αστειεύονται και να γελούν μ' αυτά που είχανε δει το προηγούμενο βράδυ. Αλλά τώρα, μόλις κοίταξαν πάνω στο ταβάνι, σταμάτησαν ξαφνικά να γελούν.

“Πω, πω!” φώναξε ένα ποντίκι. “Για κοιτάτε εκεί απάνω! Εκεί πάνω βρίσκεται το πάτωμα!”

“Θεέ μου!” έβαλε τις φωνές ένα άλλο ποντίκι. “Εμείς στεκόμαστε στο ταβάνι τώρα!”

“Άρχισα να ζαλίζομαι,” είπε ένα άλλο.

“Έχει πάει το αίμα στο κεφάλι μου,” είπε ένα άλλο ποντικάκι.

“Αυτό είναι φοβερό!” είπε ένας γερο-πόντικας με μακριά μουστάκια. “Είναι πράγματι φοβερό! Πρέπει να κάνουμε κάτι και αμέσως μάλιστα!”

“Θα λιποθυμίσω έτσι που στέκομαι με το κεφάλι κάτω τόση ώρα!” φώναξε ένας μικρός ποντικούλης.

“Κι εγώ το ίδιο!”

“Δεν μπορώ άλλο!”

“Βοήθεια! Κάντε κάτι, κάποιος, γρήγορα!”

Έκαναν όλοι σαν τρελλοί. Είχε αρχίσει να τα πιάνει πανικός. “Εγώ ξέρω τι πρέπει να κάνουμε,” είπε ο σοφός γερο-πόντικας. “Αν σταθούμε όλοι ανάποδα με το κεφάλι κάτω, τότε θα στεκόμαστε ίσια.”

Υπάκουα, στάθηκαν όλα τα ποντίκια πάνω στα κεφάλια τους, και σε κάμποση ώρα, ένα ένα λιποθυμούσαν από το αίμα που έφτανε στα κεφάλια τους.

Όταν ο κυρ Ανέστης ξύπνησε το επόμενο πρωί βρήκε το πάτωμα στρωμένο με αναίσθητα ποντίκια. Γρήγορα, γρήγορα τα μάζεψε και τά έριξε σ' ένα καλάθι.

Έτσι, αυτό που πρέπει να θυμόμαστε είναι πως όταν ο κόσμος μας φαίνεται άνω-κάτω, εμείς να είμαστε σίγουροι πως τα πόδια μας πατάνε στερεά στη γή.

Ερωτήσεις Τα αναποδογυρισμένα ποντίκια

1. Γιατί ήθελε ο κυρ Ανέστης να ξεφορτωθεί τα ποντίκια;

- Α Πάντα μισούσε τα ποντίκια.
- Β Ήταν πάρα πολλά.
- Γ Γελούσαν πολύ δυνατά.
- Δ Του τρώγανε όλο το τυρί.

2. Πού έβαλε ο κυρ Ανέστης τις ποντικοπαγίδες;

- Α μέσα σ' ένα καλάθι
- Β κοντά στις ποντικότρυπες
- Γ κάτω από τις καρέκλες
- Δ απάνω στο ταβάνι

3. Γιατί τα ποντίκια έσπρωχναν το ένα το άλλο κι έδειχναν το ταβάνι με τα μπροσινά τους ποδαράκια όταν βγήκαν από τις τρύπες τους το πρώτο βράδυ;

- Α Είδαν μια καρέκλα πάνω στο ταβάνι.
- Β Σκέφτηκαν ότι ο κυρ Ανέστης είχε κάνει μια ανοησία.
- Γ Ήθελαν το τυρί που ήταν μέσα στις ποντικοπαγίδες.
- Δ Φοβήθηκαν από αυτό που είδαν.

4. Γιατί χαμογέλασε ο κυρ Ανέστης όταν είδε ότι δεν είχε πιαστεί κανένα ποντίκι στις ποντικοπαγίδες;

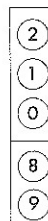

5. Τι έκανε ο κυρ Ανέστης μετά που κόλλησε την καρέκλα στο ταβάνι;

- Α χαμογέλασε και δεν είπε τίποτα
- Β αγόρασε μερικές ποντικοπαγίδες
- Γ κόλλησε κι άλλα πράγματα στο ταβάνι
- Δ έδωσε λίγο τυρί στα ποντίκια

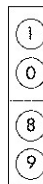
6. Τη δεύτερη νύκτα, πού νόμισαν τα ποντίκια ότι στέκονταν; Τι αποφάσισαν τότε να κάνουν;

7. Να βρείς και ν' αντιγράψεις μια πρόταση από το κείμενο που να δείχνει τον πανικό που ένιωσαν τα ποντίκια το δεύτερο βράδυ.

8. Με ποιο τρόπο μας λέει η ιστορία τι νόμιζαν τα ποντίκια πως συνέβαινε;

- Α λέγοντάς μας ποια γνώμη είχε ο κυρ Ανέστης για τα ποντίκια
- Β περιγράφοντας το σπίτι των ποντικών
- Γ λέγοντάς μας τι έλεγε το ένα ποντίκι στο άλλο
- Δ περιγράφοντας την εμφάνιση των ποντικών

9. Γιατί το πάτωμα του σπιτιού ήταν στρωμένο με ποντίκια το πρωί της τελευταίας ημέρας;

- Α Τα ποντίκια είχαν σταθεί ανάποδα με το κεφάλι κάτω για πολλή ώρα
- Β Ο κυρ Ανέστης είχε δώσει στα ποντίκια πάρα πολύ τυρί
- Γ Τα ποντίκια έπεσαν κάτω από το ταβάνι
- Δ Ο κυρ Ανέστης είχε αλείψει το πάτωμα με κόλλα

10. Πού έβαλε ο κυρ Ανέστης τα ποντίκια που μάζεψε από το πάτωμα;

11. Νομίζεις ότι ήταν εύκολο να ξεγελαστούν τα ποντίκια; Γράψε ένα λόγο γιατί νομίζεις ότι ήταν ή δεν ήταν εύκολο.

12. Από τα πράγματα που κάνει ο κυρ Ανέστης δείχνει τι είδους άνθρωπος είναι. Γράψε τι άνθρωπος είναι και δώσε δύο παραδείγματα που το δείχνουν.

1
0
8
9

1
0
8
9

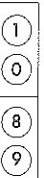
3
2
1
0
8
9

13. Ποιες από τις πιο κάτω λέξεις αποτελούν τον καλύτερο χαρακτηρισμό γι' αυτό το παραμύθι;

- A. σοβαρό και θλιβερό
- B. τρομακτικό και συναρπαστικό
- C. έξυπνο και αστείο
- D. συγκινητικό και μυστηριώδες

14. Σκέψου αυτά που έκαναν ο κυρ Ανέστης και τα ποντίκια στο παραμύθι. Εξήγησε τι είναι εκείνα που κάνουν την ιστορία απίστευτη.

Σταμάτα

Τέλος του πρώτου μέρους αυτού του βιβλιαρίου. Παρακαλώ περίμενε το σύνθημα για να συνεχίσεις την εργασία στην επόμενη σελίδα.